

מ"ת 53473/09/22 - מדינת ישראל נגד מיכאל לושלסקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 53473-09-22 מדינת ישראל נ' לושלסקי(עציר)

לפני	כבוד השופט עמית ציון קאפח
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אורי גולדשטיין
נגד	מיכאל לושלסקי
משיב	ע"י ב"כ עו"ד חגית רחמני

החלטה

בקשה למעצר עד תום הליכים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום שעניינו עבירות על פקודת הסמים המסוכנים, כפי שיפורט להלן. בד בבד, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

אין מחלוקת לראיות לכאורה ולא לעילת המעצר שהינה סטוטורית מכח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996.

ביום 9.1.2023, הורה חברי כב' השופט הימן על קבלת תסקיר מעצר תוך הדגשה כי אל לו למשיב לפתח ציפיות ותקוות.

1. כתב האישום מונה 3 אישומים.

האישום הראשון :

פלוגי שימש כסוכן משטרה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ובינו ובין המשיב קיימת היכרות מוקדמת. בתקופה שבין 22.3.22, ו-15.3.22, הונחה הסוכן, בהוראת מפעיליו ליצור קשר עם המשיב על מנת לקדם עמו ביצוע עסקת סמים

מסוכנים מסוג קוקאין. ביום 20.3.22 שוחחו השניים באמצעות השומון ווטסאפ והסוכן שאל את המשיב האם באפשרותו למכור לו סם מסוכן מסוג קוקאין. המשיב ענה לו שיבדוק את המחיר והשניים סיכמו להיות בקשר. בהמשך אותו יום שלח הסוכן מסרון נוסף למשיב ושאל אותו על אודות בקשתו. המשיב ענה לו כי העלות תהיה בסך ₪ 350 עבור כל גרם בודד. בהמשך לכך ובאותו ערב שלח הסוכן למשיב מסרון וביקש לרכוש 50 גרם קוקאין על פי המחיר המוצע. במענה לשאלת הסוכן האם ניתן לבצע את העסקה יומיים לאחר מכן ענה המשיב בחיוב.

כך או כך, ועוד בטרם ביצוע העסקה, התכתב המשיב עם הסוכן ביום 21.3.22 והם תיאמו מקום לביצוע העסקה. למחרת ובמועד שנקבע לכך נפגשו השניים והמשיב אמר לסוכן כי העלות עבור כמות הקוקאין המבוקשת הינה בסך ₪ 17,500. בהמשך אותו יום, שלח הסוכן מסרון למשיב ובו אישר את המפגש כמתוכנן. בהמשך, ולאחר מסיבת יום הולדת בביתו של המשיב הוא שלח לסוכן הודעה כי יפגשו בביתו בשעת ערב. המשיב אף הציע לסוכן "הנחה" בסך 200 ₪ עבור הטרחה הכרוכה בהגעה לביתו. בנוסף, שלח המשיב מסרון לסוכן ושאל אותו האם הוא מעוניין בדחיית מועד ביצוע העסקה ליום המחרת. בהוראת מפעיליו, נמנע הסוכן מלהשיב למסרונים של המשיב. ביום 24.3.22, בהוראת מפעיליו, שלח הסוכן למשיב מסרון קולי בו הביע את מורת רוחו מאי ביצוע עסקת הקוקאין כמתוכנן והודיע לו כי הוא יכול להגיע לכתובת מגוריו לביצוע העסקה. מסרונים נוספים מצד הסוכן למשיב לא נענו.

ביום 25.3.22 שלח הסוכן למשיב מספר מסרונים לצורך קידום העסקה אך לא נענה. בערבו של אותו יום השניים שוחחו במסרונים קוליים וסיכמו להיפגש בחנות מסוימת בתל אביב ביום 27.3.22. במועד זה התכתבו השניים במסרונים וסיכמו כי המפגש יערך בשעת צהריים. השניים נפגשו וסיכמו על ביצוע העסקה ביום המחרת אחר הצהריים. בהמשך אותו יום, 27.3.22 שלח המשיב לסוכן סרטון ובו מוצג חומר החשוד כסם מסוכן מסוג קוקאין. באותו מעמד סיכמו השניים על מפגש ביום 29.3.22 בשעה 16:00.

ביום 28.3.22 בשעת צהריים שלח הסוכן למשיב מסרון וביקש לאשר את פרטי עסקת הסמים המתגבשת ובתגובה לכך שלח המשיב לסוכן את שם המשתמש שלו בישומון טלגרם. מיד לאחר מכן ביקש הסוכן מהמשיב באמצעות מסרון, לאשר את פרטי העסקה ולקבל את כתובת המפגש. המשיב אישר והודיע לו כי ישלח לו את כתובת המפגש ביום למחרת.

לאחר מכן התנהלו מגעים עם השניים באמצעות מסרונים עד אשר לבסוף נפגשו השניים ביום 29.3.22 בשעה 16.15 שם בוצעה העסקה והמשיב מסר לידי הסוכן שקית ניילון ובתוכה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 48.69 גרם בתמורה ל-₪ 17,500.

על זאת יוחסה למשיב עבירה של סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19 א לפקודת הסמים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: **הפקודה**).

האישום השני

ביום 28.4.22 יצר הסוכן קשר טלפוני עם המשיב, בהוראת מפעיליו, ושאל אותו האם יש לו קוקאין למכירה. המשיב הגיב בחיוב. הסוכן הודיע לו כי יברר לגבי כמות הקוקאין הנדרשת. יום לאחר מכן, 29.4.22 המשיב התכתב עם הסוכן

והציע לו לרכוש סמים מסוכנים נוספים ובהם אקסטזי, MDMA ועוד. בהמשך אותו יום הסוכן שלח למשיב מסרון באמצעות הטלגרם וביקש לרכוש 100 גרם סם קוקאין במחיר של 300 ₪ עבור כל גרם. בנוסף, ביקש כי העסקה תתקיים ביום 1.5.22 לכל המאוחר. וכך אכן השניים סיכמו.

ביום 1.5.22, כפי שתוכנן, סיכמו השניים להיפגש בהמשך אותו יום. בשעה 11.22 שלח הסוכן למשיב מסרון בווטסאפ וביקש כתובת למקום המפגש. המשיב ביקש ממנו להתחבר לישומון הטלגרם ולאחר מכן שלח לו מסרון בדבר כתובת מקום המפגש. בהמשך היום השניים התכתבו באמצעות הטלגרם. הם נפגשו בחולון שם בוצעה העסקה. המשיב מסר לסוכן קוקאין בכמות של 100.63 גרם נטו ודיבר בשבח איכות הסם. באותו מעמד הסוכן שילם למשיב 30,000 ₪.

אף על זאת יוחסה למשיב עבירת סחר בסם מסוכן כמפורט לעיל.

האישום השלישי

בחיפוש שנערך בבית המשיב נמצאה כמות סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 237.13 גרם נטו במקומות מחבוא שונים. כן גידל המשיב בדירה שתילי קנבוס במשקל כולל של 1.08 ק"ג. לשם גידול שתילי הקנבוס, השתמש המשיב בצידוד רב אשר כלל מאוורר, חממה, מפוח שנאים, מזגן וחומרי דישון.

על אלה יוחסו למשיב העבירות הבאות:

ייצור הכנה והפקת סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 6 לפקודה.

החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודה.

החזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 9 (א) + (ד) רישא לפקודה.

החזקת כלים להכנת סם מסוכן עבירה לפי סעיף 10 לפקודה.

2. כאמור לעיל, נתקבלה הסכמה לראיות לכורה וכן התבקש והתקבל תסקיר מעצר.

תסקיר המעצר שהגיע אינו מלבב ואף זאת בלשון המעטה.

התסקיר מיום 5.2.23 מפנה לנסיבותיו האישיות של המשיב לרקע המשפחתי ולעובדה כי המשיב ציין כי נגמל בכוחות עצמו משימוש בקנביס, שמר על ניקיונו מסמים ושלל שימוש בסמים מסוגים שונים בנערותו. כן תיאר כי בשנים האחרונות על רקע התפרצות נגיף הקורונה והמשבר הכלכלי שפקד אותו בעקבותיו, החל להשתמש בסמים מסוגים שונים, קנביס, קוקאין והרואין. עוד התייחס להרשעתו האחרונה בגינה נדון למאסר בפועל בן 40 חודשים, אותו סיים לרצות בשנת 2015.

המשיב מוכר לשירות המבחן מאבחונים קודמים.

לעת הזאת ציין המשיב כי עם שחרורו ממאסרו האחרון עשה מאמצים לשנות את אורחות חייו, עבר לעיר מגורים אחרת התנתק מקשריו העבריינים וניסה להתמיד במסגרת תעסוקתית. אשר לנסיבות המעצר הנוכחי ביטא עמדה קורבנית והטיל את האחריות על גורמים עבריינים אשר ניצלו את מצבו הכלכלי והמצוקה בה היה שרוי. כן ביטא הכרה ראשונית בדפוסיו ההתמכרותיים וביקש להשתלב בטיפול, אך התקשה להתייחס למוקדי הסיכון בהתנהלותו. כאשר בפועל נעדר כוחות ומוטיבציה לקדם שינוי בחייו. קצינת המבחן התרשמה כי המשיב נוטה לצמצם מהבעייתיות בהתנהגותו ומתקשה להכיר במאפייני אישיותו ודפוסיו חשיבתו העבריינית.

בהערכת הסיכון נכתב כי מגיל צעיר סיגל המשיב אורח חיים התמכרותי ואנטי סוציאלי, בעל דפוס חשיבה עבריינים מושרשים ודפוסים אלימים ואימפולסיביים. המשיב, ממשיך להתנהל מתוך דפוסיו העבריינים כשמונע מרצון לסיפוק מיידי של צרכיו. במצבי משבר מתקשה לפנות לעזרה ושב לפנות לדפוס התמודדות עבריינים. **סנקציות משפטיות ומאסריו הממושכים לא היוו עבורו גורמי הרתעה ומציבי גבול לאורך זמן.** עצם העובדה שהמשיב משליך התנהלותו על גורמים חיצוניים מלמדת אודות קשיו לבחון את התנהגותו.

עוד נקבע בתסקיר כי נוכח דפוסיו ההתמכרותיים, נדרש טיפול אינטנסיבי במסגרת קהילה טיפולית, אך בעיתוי זה יתקשה לגייס כוחות וכי המוטיבציה שמבטא לטיפול הנה ברמה ראשונית בלבד ונובעת בעיקר מרצונו לשנות תנאי מעצרו.

סיכומה של הערכת הסיכון - קיים סיכון להישנות מעורבות פלילית לרבות בתחום הסמים והפרת התנאים.

אשר לפיקוח המוצע, קצינת המבחן שוחחה עם המפקחים המוצעים והתרשמה לחיוב מחברה של אשתו. ביחס לאשת המשיב נקבע כי היא אינה מתאימה לתפקיד הפיקוח משום שהיא תתקשה להוות גורם מארגן ומציב גבול.

אשר לגיסו של המשיב נקבע כי מדובר בבחור צעיר בן 28 אשר ביטא נכונות למלא מטלות התפקיד הפיקוחי ומשכך נמצא מתאים.

במכלול הנתונים ובעיקר בהינתן הערכת המסוכנות, קבעה קצינת המבחן כי אין היא באה בהמלצה על שחרור ממעצר או המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני.

3. למסד הנתונים יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב. ההרשעה האחרונה הינה משנת 2010, עבירות של סחיטה בכח והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, והמשיב נדון לתקופת מאסר כוללת של 55 חודשים אשר כללה הפעלת מאסרים על תנאי. מאסר זה סיים המשיב לרצות בשנת 2015. עוד לחובתו הרשעה משנת 2006 בגין עבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג בגינם נדון למאסר בפועל של 9 חודשים, וכן עבירה משנת 2010 של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית בגינה נדון למאסר על תנאי.

4. ב"כ המבקשת הפנה לנסיבות, עילת המעצר ולתסקיר.

באת כח המשיב טענה כי מסקנות התסקיר מושתתות על רובד עובדתי שגוי ובעיקר לגבי קביעות קצינת המבחן כי למשיב דפוס חשיבה עברייני. עוד הפנתה לעבר הפלילי הרחוק, לדבריה, ולהחלטות שחרור במקרים דומים.

בטיעון בפני נפלה שגגה בדברי באת כח המשיב. לדבריה המשיב השתחרר מהכלא בשנת 2011 לאחר ניכוי שליש בגין התנהגות טובה. אולם עיון בגיליון הרישום הפלילי מעלה כי העבירות בגין נדון ל 55 ח' מאסר בפועל בוצעו בשנת 2010 על כן אין זה הגיוני שהמשיב שוחרר כעבור שנה אחת בלבד "בניכוי שליש". הדעת נותנת כי הנתון אשר צוין ע"י קצינת המבחן בדבר סיום המאסר בשנת 2015, הוא הנתון הנכון.

5. דיון והכרעה

על ראשון ראשון ואחרון אחרון

האם למשיב דפוס חשיבה עבריינים כמאמר קצינת המבחן ועד כמה הוא נטוע בעולם העברייני. עיון בעובדות כתב האישום מעלה התמונה הבאה :

א. בשיחה הראשונה של הסוכן עם המשיב ביום 20.3.22, כמפורט באישום הראשון, בה ביקש הסוכן לדעת האם המשיב יכול למכור לו קוקאין, **המשיב לא דחה את פנייתו כפי שהיה מצופה מאדם ששב לדרך הישר**, כמאמר באת כוחו, אלא אמר לו כי יבדוק את המחיר. **בו ביום ידע המשיב לנקוב בתמורה לכל גרם**. בהמשך אותו יום אישר המשיב כי יוכל למכור לו 50 גרם כפי שהסוכן ביקש. (סעיף 2 לאישום הראשון)

מסקנות: למשיב היה דפוס חשיבה עברייני בעצם נכונותו לבדוק את המחיר ומעורבות בעולם הסמים לפי שידע היכן ניתן לרכוש קוקאין ובכמות מסחרית על מנת לסחור בהם, **כל זאת תוך מספר שעות**.

ב. בהמשך להתנהלות העבריינית, הלכאורית, **ביקש המשיב מהסוכן כי יחליפו מסרונים ביניהם באמצעות הישומון טלגרם והוא שלח לסוכן את שם המשתמש שלו**. (סעיף 10 לאישום הראשון) ברי, כי המשיב נקט באמצעי זהירות כבקי ומנוסה, על מנת למנוע חשיפת המסרונים בוואטסאפ

לאחרים ובכללם גורמי אכיפה.

ג. ביום 28.2.22 ביקש הסוכן לרכוש כמות נוספת של קוקאין והמשיב ענה בחיוב. בחלוף 24 שעות וביום 29.2.22 **פנה המשיב ביוזמתו לסוכן והציע למכור לו סמים נוספים ובהם אקסטזי ו mdma וסם נוסף המכונה "דוקטור"** (סעיף 3 א לאישום השני).

מסקנה : יוזמת המשיב וזמינותו גם לסמים מסוגים אחרים הם ראיה נוספת לדפוס חשיבתו העברייני והיותו נטוע בעולם העברייני.

ד. המשיב לא הסתפק במגעים עם הסוכן ובחיפוש בדירתו ניכר כי ביקש להרחיב פעילותו. על כך יעידו, כמפורט באישום השלישי, הממצאים אשר התגלו בדירתו: שתילי הקנבוס והציוד הרב אשר נועד לגידול השתילים והחזקתם (מאוורר, חממה, מפוח שנאים, מזגן מנורות וחומרי דישון).

כללם של דברים - קביעות קצינת המבחן מושתתות על אדנים עובדתיים מוצקים וביתר שאת יש לומר זאת על המשיב אשר השתחרר ממאסר בשנת 2015. שני מאסרים בפועל אשר הושתו על המשיב, האחד בגין תקיפת בת זוג והשני המאסר הממושך בן 55 ח' (כולל הפעלת מאסרים על תנאי), לא היו גורם מרתיע ומציב גבולות.

הלכה היא כי סטייה מהמלצה שלילית בתסקיר מעצר, תיעשה רק באופן חריג, " **מקום בו קיימים טעמים כבדי משקל**". עוד נאמר: " **בנסיבות בהן לא עלה בידי המשיב לסתור את חזקת המסוכנות, יש צורך בהמלצה חיובית, חד משמעית ובלתי מסויגת של שירות המבחן על מנת להצדיק נקיטה בחלופת מעצר וזאת שכן תנאי ראשון ובסיסי...מצוי ביכולת בית המשפט לתת בעצור אmon**".

ראו לעניין זה פסקה 15 להחלטת כב' השופט קרא בבש"פ 5066/21 **מדינת ישראל נ' חלאף (23.7.21)**.

הדברים יפים ביתר שאת לעניינו של המשיב כאשר עבירות סמים ניתן לבצע גם ממקום חלופת מעצר.

אשר לפיקוח המוצע: קצינת המבחן התרשמה כי הפיקוח המוצע לא יפיג מסוכנות המשיב הגם ששני מפקחים אחד מהם **צעיר לימים** נמצאו מתאימים.

ה. אשר להחלטות שחרור במקרים דומים שהוגשו ע"י באת כח המשיב- ראשית לכל אין מקרה אחד דומה למשנהו בנסיבותיו. עיינתי בהחלטות ומצאתי כי אין המשל דומה לנמשל. בשלושה מקרים מדובר בעבירות רכוש מבלי להקל ראש, מקרה נוסף עניינו בהפרת הוראות של צוות טיפולי תוך צריכת סמים ופגישה עם בת זוג, מקרה אחר בו ניתנה הסכמת המדינה, במקרה נוסף התסקיר היה חיובי ועוד.

6. סוף דבר- **לא עלה בידי המשיב לסתור את חזקת המסוכנות ואני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.**

החלטה זו מהווה פקודת מעצר.

ניתנה היום, א' אדר תשפ"ג, 22 פברואר 2023, במעמד הצדדים.